

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра сімейної медицини та поліклінічної терапії

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи

Едуард БУРЯЧКІВСЬКИЙ

01 вересня 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«МЕНТАЛЬНІ РОЗЛАДИ У ПРАКТИЦІ СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ»

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»

Спеціальність: 222 «Медицина»

Освітньо-професійна програма: Медицина

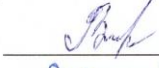
2024

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Медицина» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 222 «Медицина» галузі знань 22 «Охорона здоров'я», ухваленою Вченою Радою ОНМедУ (протокол № 10 від 27 червня 2024 року).

Розробники:

завідувачка кафедри, д. мед. н., проф. В. Величко
завуч кафедри, к. мед. н., доц. Г. Данильчук
доцент кафедри, к. мед. н. І. Юрченко
доцент кафедри, к. мед. н. Ю. Циунчик
доцент кафедри, PhD Д. Лагода
доцент кафедри, PhD Я. Бажора
асистент кафедри А. Миргород
асистент кафедри В. Назарян

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри загальної практики, сімейної медицини та поліклінічної терапії
Протокол № 1 від 29.08.2024 р.

Завідувачка кафедри Валентина ВЕЛИЧКО

Погоджено із гарантом ОПП Валерія МАРІЧЕРЕДА

Схвалено предметною цикловою методичною комісією з терапевтичних дисциплін ОНМедУ
Протокол № 1 від 30.08.2024 р.

Голова предметної циклової методичної комісії з терапевтичних дисциплін ОНМедУ

 Олена ВОЛОШИНА

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри сімейної медицини, загальної практики та поліклінічної терапії

Протокол № 1 від "05" серпня 2024 р.

Завідувач кафедри

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри _____

Протокол № _____ від "____" _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____

1. Опис навчальної дисципліни:

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Загальна кількість:	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я»	<i>Денна форма навчання</i>
Кредитів: 3,0		<i>Вибіркова дисципліна</i>
Годин: 90	Спеціальність 222 «Медицина»	<i>Рік підготовки: 6</i>
		<i>Семестри XI - XII</i>
		<i>Лекції (0 год.)</i>
		<i>Семінарські (0 год.)</i>
Змістових модулів: 4	Рівень вищої освіти другий (магістерський)	<i>Практичні (30 год.)</i>
		<i>Лабораторні (0 год.)</i>
		<i>Самостійна робота (60 год.)</i>
		<i>у т. ч. індивідуальні завдання (0 год.)</i>
		<i>Форма підсумкового контролю – залік</i>

2. Мета та завдання навчальної дисципліни, компетентності, програмні результати навчання.

Мета: поглиблення, розширення й конкретизація здобувачем вищої освіти знань та формування елементів професійних компетентностей у галузі ментального здоров'я, зокрема щодо суті тривожно-депресивних розладів, зловживання психоактивними речовинами, психозів, деменції тощо. Зручні інструменти діагностики та лікування ментальних розладів на первинній ланці.

Завдання:

1. Удосконалення вмінь та навичок діагностики ментальних розладів на первинній ланці.
2. Розширення знань щодо немедикаментозного лікування пацієнтів з ментальними розладами.
3. Удосконалення навичок правильного підбору фармакологічної терапії для пацієнтів з ментальними розладами у практиці сімейного лікаря.
4. Поглиблення знань відносно своєчасного виявлення пацієнтів з ментальними розладами, які потребують більш інтенсивного лікування.
5. Розширення знань щодо ролі сімейного лікаря у веденні пацієнтів з ментальними розладами.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів наступних компетентностей:

Загальних (ЗК):

- ЗК1 – Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК3 – Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК4 – Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
- ЗК5 – Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
- ЗК6 – Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК7 – Здатність працювати в команді.
- ЗК8 – Здатність до міжособистої взаємодії.
- ЗК11 – Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- ЗК12 – Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.

ЗК13 – Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.

ЗК16 – Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт

Спеціальних (СК):

СК1 – Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

СК2 – Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

СК3 – Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

СК6 – Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.

СК7 – Здатність до діагностування невідкладних станів.

СК8 – Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.

СК11 – Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності, включаючи систему раннього втручання.

СК16 – Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.

СК24 – Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами

СК26 – Здатність визначати тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН1 - Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН2 - Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН3 - Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем, включаючи систему раннього втручання.

ПРН4 - Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН5 - Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН6 - Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН7 - Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН8 - Визначати головний клінічний синдром або симптом, яким обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в

умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН10- Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами

ПРН14 - Визначати тактику та надавати екстрену медичну допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН16 - Формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів; організовувати взаємодію з колегами в своєму та інших закладах, організаціях та установах; застосовувати інструменти просування медичних послуг на ринку, на підставі аналізу потреб населення, в умовах функціонування закладу охорони здоров'я, його підрозділу, в конкурентному середовищі.

ПРН17 - Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН21 - Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН24. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

ПРН30 - Визначати тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

Знати:

- етіопатогенез та фактори ризику розвитку депресії, тривоги, психозу, біполярного розладу, деменції тощо.
- основні діагностичні алгоритми найпоширеніших ментальних розладів у практиці лікарів первинної ланки.
- набути навичок ефективної комунікації із пацієнтом
- ознаки та принципи ведення пацієнтів які мають поширені прояви ментальних розладів
- проводити диференційну діагностику найпоширеніших ментальних розладів у практиці сімейного лікаря

Вміти:

- діагностувати ментальні розлади у пацієнта
- проводити диференційну діагностику між різними різновидами ментальних розладів
- провести диференційну діагностику різних невідкладних станів у пацієнтів з ментальними розладами
- визначати тактику ведення хворого та надавати екстрену медичну допомогу при невідкладних станах, необхідність у госпіталізації
- складати план лікування пацієнта в залежності від діагностованого ментального розладу
- уміти застосовувати засвоєні знання в клінічній ситуації
- вести медичну документацію

3. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Найрозповсюдженіші ментальні розлади у практиці лікаря первинки

Тема 1. Основні принципи допомоги та клінічної практики у сфері ментального здоров'я

Основні принципи медичної допомоги людям, які її потребують, зокрема людям з психічними, неврологічними розладами та розладами, пов'язаними зі вживанням психоактивних речовин (ПНПР-розладами), а також їхнім доглядачам. Дана тема направлена на посилення уваги до приватності людей, яким потрібна допомога стосовно ПНПР-розладів, налагодження належних стосунків між надавачами медичних послуг, користувачами послуг і їхніми доглядачами, а також на надання допомоги без осуду та стигматизації, із забезпеченням необхідної підтримки. Основи клінічної практики у сфері психічного здоров'я з метою надання працівникам охорони здоров'я загального уявлення щодо оцінки та ведення ПНПР-розладів у неспеціалізованих ЗОЗ.

Тема 2. Депресія

Основні клінічні симптоми депресії. Діагностика депресії. Скринінг. Додаткові методи дослідження. Диференційна діагностика. Лікування та профілактика депресії у компетенції лікаря загальної практики-сімейної медицини.

Тема 3. Психози

Основні клінічні симптоми психозу. Діагностика психозу. Додаткові методи дослідження. Диференційна діагностика. Лікування та профілактика психозу у компетенції лікаря загальної практики-сімейної медицини. Лікування невідкладних станів у пацієнтів з психозом.

Тема 4. Епілепсія

Основні клінічні симптоми епілепсії. Діагностика. Додаткові методи дослідження. Диференційна діагностика. Лікування та профілактика епілепсії у компетенції лікаря загальної практики-сімейної медицини. Лікування невідкладних станів у пацієнтів з епілепсією.

Змістовий модуль 2.

Ментальні розлади у різних вікових групах, як компетенції сімейного лікаря

Тема 5. Дитячі та підліткові психічні і поведінкові розлади

Основні клінічні симптоми дитячих та підліткових психічних та поведінкових розладів. Діагностика. Додаткові методи дослідження. Диференційна діагностика. Лікування та профілактика дитячих та підліткових психічних та поведінкових розладів у компетенції лікаря загальної практики-сімейної медицини.

Тема 6. Деменція

Основні клінічні симптоми деменції. Діагностика. Додаткові методи дослідження. Диференційна діагностика. Лікування та профілактика деменції у компетенції лікаря загальної практики-сімейної медицини. Супровід родини у якій є пацієнт із деменцією.

Змістовий модуль 3.

Особливості ведення певних категорій пацієнтів з ментальними розладами у щоденній практиці сімейного лікаря

Тема 7. Розлади, пов'язані зі вживанням психоактивних речовин.

Основні клінічні симптоми, які діагностуються у пацієнтів із розладами, пов'язаними зі вживанням психоактивних речовин. Діагностика. Додаткові методи дослідження. Диференційна діагностика. Лікування та профілактика пацієнтів із розладами, пов'язаними зі вживанням психоактивних речовин у компетенції лікаря загальної практики-сімейної медицини. Супровід родини у якій є пацієнт із розладами, пов'язаними зі вживанням психоактивних речовин. Невідкладна терапія.

Тема 8. Самоушкодження/суїцид

Основні клінічні симптоми самоушкодження/суїциду. Діагностика. Додаткові методи дослідження. Диференційна діагностика. Лікування та профілактика самоушкодження/суїциду у компетенції лікаря загальної практики-сімейної медицини. Лікування невідкладних станів у пацієнтів з самоушкодження/суїциду. Супровід родини у якій є пацієнт, що пережив епізод самоушкодження/суїциду.

Тема 9. Інші важливі скарги на стан психічного здоров'я

Основні клінічні симптоми інших важливих скарг на стан психічного здоров'я. Діагностика. Додаткові методи дослідження. Диференційна діагностика. Лікування та профілактика інших важливих скарг на стан психічного здоров'я у компетенції лікаря загальної практики-сімейної медицини. Лікування невідкладних станів у пацієнтів з іншими важливими скаргами на стан психічного здоров'я.

Тема 10. Важливі навички у періоді стресу

Це навички розроблені ВООЗ з управління стресом, для того, щоб навчити людей краще справлятися з несприятливими обставинами. Це керівництво підтримує впровадження рекомендацій ВООЗ з управління стресом. Існує безліч причин для стресу: особисті труднощі (наприклад, конфлікти з тими, кого ми любимо, самотність, відсутність засобів до існування, тривоги щодо майбутнього), проблеми на роботі (наприклад, конфлікти з колегами, надзвичайно складна чи нестабільна робота) або серйозні загрози у вашій громаді (наприклад, насильство, хвороби, відсутність економічних перспектив).

Змістовий модуль 4.

Ментальні розлади у період гуманітарних та надзвичайних станів

Тема 11. Надання допомоги пацієнтам в умовах гуманітарних надзвичайних станів

Особливості надання допомоги пацієнтам в умовах гуманітарних надзвичайних станів у практиці лікаря первинки. Діагностика. Лікування та профілактика найрозповсюдженіших ментальних розладів у період гуманітарних та надзвичайних станів

Тема 12. Посттравматичний стресовий розлад

Оцінка пацієнта щодо наявного посттравматичного стресового розладу (ПТСР). Розробка базового плану ведення із включення фармакологічних та не фармакологічних методів. Організація подальшого супроводу такого пацієнта.

Тема 13. Горе

Оцінка пацієнта щодо наявного горя, пролонгованого горювання та диференційна діагностика цих станів. Розробка базового плану ведення із включення фармакологічних та не фармакологічних методів. Організація подальшого супроводу такого пацієнта

Тема 14. Гостра реакція на стрес.

Оцінка пацієнта щодо наявної гострої реакції на стрес. Розробка базового плану ведення із включення фармакологічних та не фармакологічних методів лікування. Організація подальшого супроводу такого пацієнта.

Тема 15. Інтелектуальне порушення.

Оцінка пацієнта щодо наявного інтелектуального порушення. Розробка базового плану ведення із включення фармакологічних та не фармакологічних методів лікування. Організація подальшого супроводу такого пацієнта.

4. Структура навчальної дисципліни

Назва змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Усього	У тому числі				
		Л	С	П	Лаб	СРЗ
Змістовий модуль 1. Найрозповсюдженіші ментальні розлади у практиці лікаря первинки						
Тема 1. Основні принципи допомоги та клінічної практики у сфері ментального здоров'я	6	0	0	2	0	4
Тема 2. Депресія	6	0	0	2	0	4
Тема 3. Психози	6	0	0	2	0	4
Тема 4. Епілепсія	6	0	0	2	0	4
<i>Разом за змістовим модулем 1</i>	24	0	0	8	0	16
Змістовий модуль 2. Ментальні розлади у різних вікових групах, як компетенції сімейного лікаря						
Тема 5. Дитячі та підліткові психічні і поведінкові розлади	6	0	0	2	0	4
Тема 6. Деменція	6	0	0	2	0	4
<i>Разом за змістовим модулем 2</i>	12	0	0	4	0	8
Змістовий модуль 3. Особливості ведення певних категорій пацієнтів з ментальними розладами у щоденній практиці сімейного лікаря						
Тема 7. Розлади, пов'язані зі вживанням психоактивних речовин	6	0	0	2	0	4
Тема 8. Самоушкодження/суїцид	6	0	0	2	0	4
Тема 9. Інші важливі скарги на стан психічного здоров'я	6	0	0	2	0	4
Тема 10. Важливі навички у періоди стресу	6	0	0	2	0	4
<i>Разом за змістовим модулем 3</i>	24	0	0	8	0	16
Змістовий модуль 4. Ментальні розлади у період гуманітарних та надзвичайних станів						
Тема 11. Надання допомоги пацієнтам в умовах гуманітарних надзвичайних станів	6	0	0	2	0	4
Тема 12. Посттравматичний стресовий розлад	6	0	0	2	0	4
Тема 13. Горе	6	0	0	2	0	4

Тема 14. Гостра реакція на стрес	6	0	0	2	0	4
Тема 15. Інтелектуальне порушення	6	0	0	2	0	4
<i>Разом за змістовим модулем 4</i>	30	0	0	10	0	20
Усього годин	90	0	0	30	0	60

5. Теми лекційних / семінарських / практичних / лабораторних занять

5.1. Теми лекційних занять

Лекційні заняття не передбачені.

5.2. Теми семінарських занять

Семінарські заняття не передбачені.

5.3. Теми практичних занять

№	Назва теми	Кіл-ть годин
1	Основні принципи допомоги та клінічної практики у сфері ментального здоров'я	2
2	Депресія	2
3	Психози	2
4	Епілепсія	2
5	Дитячі та підліткові психічні і поведінкові розлади	2
6	Деменція	2
7	Розлади, пов'язані зі вживанням психоактивних речовин	2
8	Самоушкодження/суїцид	2
9	Інші важливі скарги на стан психічного здоров'я	2
10	Важливі навички у періоди стресу	2
11	Надання допомоги пацієнтам в умовах гуманітарних надзвичайних станів	2
12	Посттравматичний стресовий розлад	2
13	Горе	2
14	Гостра реакція на стрес	2
15	Інтелектуальне порушення	2
	Разом	30

5.4. Теми лабораторних занять

Лабораторні заняття не передбачені.

6. Самостійна робота здобувача вищої освіти

№	Назва теми / види завдань	Кіл-ть годин
1.	Підготовка до практичного заняття 1	4
2.	Підготовка до практичного заняття 2	4
3.	Підготовка до практичного заняття 3	4
4.	Підготовка до практичного заняття 4	4
5.	Підготовка до практичного заняття 5	4

6.	Підготовка до практичного заняття 6	4
7.	Підготовка до практичного заняття 7	4
8.	Підготовка до практичного заняття 8	4
9.	Підготовка до практичного заняття 9	4
10.	Підготовка до практичного заняття 10	4
11.	Підготовка до практичного заняття 11	4
12.	Підготовка до практичного заняття 12	4
13.	Підготовка до практичного заняття 13	4
14.	Підготовка до практичного заняття 14	4
15.	Підготовка до практичного заняття 15	4
	Разом	60

7. Методи навчання

Практичні заняття: бесіда, рольові ігри, вирішення клінічних ситуаційних задач, тестів, обговорення принципів роботи з різними видами глюкометрів.

Самостійна робота: самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, самостійна робота з банком тестових завдань.

8. Форми контролю та методи оцінювання (у т. ч. критерії оцінювання результатів навчання)

Поточний контроль: усне опитування, тестування, розв'язання ситуаційних клінічних завдань, оцінювання активності на занятті.

Підсумковий контроль: залік.

Оцінювання поточної навчальної діяльності на практичному занятті:

- Оцінювання теоретичних знань з теми заняття:
 - методи: опитування, вирішення ситуаційної клінічної задачі
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.
- Оцінка практичних навичок та маніпуляцій з теми заняття:
 - методи: оцінювання правильності виконання практичних навичок
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.
- Оцінювання роботи із пацієнтом з теми заняття:
 - методи: оцінювання: а) комунікативних навичок спілкування з пацієнтом та його батьками, б) правильність призначення та оцінки лабораторних та інструментальних досліджень, в) дотримання алгоритму проведення диференціального діагнозу, г) обґрунтування клінічного діагнозу, д) складання плану лікування;
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.

Оцінка за одне практичне заняття є середньоарифметичною за всіма складовими і може мати лише цілу величину(5, 4, 3, 2), яка округлюється за методом статистики.

Критерії поточного оцінювання на практичному занятті

Оцінка	Критерії оцінювання
«5»	Здобувач вільно володіє матеріалом, бере активну участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, впевнено демонструє знання під час інтерпретації даних лабораторних досліджень, висловлює свою думку з теми

	заняття, демонструє клінічне мислення.
«4»	Здобувач добре володіє матеріалом, бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, під час інтерпретації даних лабораторних досліджень робить деякі помилки, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
«3»	Здобувач недостатньо володіє матеріалом, невпевнено бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, під час інтерпретації даних лабораторних досліджень робить суттєві помилки.
«2»	Здобувач погано володіє матеріалом, не бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, в інтерпретації даних лабораторних досліджень.

Залік виставляється здобувачу, який виконав усі завдання робочої програми навчальної дисципліни, приймав активну участь у практичних заняттях та має середню поточну оцінку не менше ніж 3,0 і не має академічної заборгованості.

Залік здійснюється: на останньому занятті – при цикловій системі навчання. Оцінка за залік є середньоарифметичною за всіма складовими за традиційною чотирибальною шкалою і має величину, яка округлюється за методом статистики з двома десятковими знаками після коми.

9. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Отриманий середній бал за навчальну дисципліну для здобувачів, які успішно опанували робочу програму навчальної дисципліни, конвертується з традиційної чотирибальної шкали у бали за 200-бальною шкалою, як наведено у таблиці:

Таблиця конвертації традиційної оцінки у багатобальну шкалу

Традиційна чотирибальна шкала	Багатобальна 200-бальна шкала
Відмінно («5»)	185 – 200
Добре («4»)	151 – 184
Задовільно («3»)	120 – 150
Незадовільно («2»)	Нижче 120

Багатобальна шкала (200-бальна шкала) характеризує фактичну успішність кожного здобувача із засвоєння освітньої компоненти. Конвертація традиційної оцінки (середній бал за навчальну дисципліну) в 200-бальну виконується інформаційно-технічним відділом Університету.

Відповідно до отриманих балів за 200-бальною шкалою, досягнення здобувачів оцінюються за рейтинговою шкалою ECTS. Подальше ранжування за рейтинговою шкалою ECTS дозволяє оцінити досягнення здобувачів з освітньої компоненти, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів.

Шкала ECTS є відносно-порівняльною рейтинговою, яка встановлює належність здобувача до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність). Оцінка «А» за шкалою ECTS не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «В» – оцінці «добре» тощо. При конвертації з багатобальної шкали межі оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» за шкалою ECTS не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3» за традиційною шкалою. Здобувачі, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку здобувачів, що ранжуються. Оцінка «FX» виставляється здобувачам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Оцінка «F» виставляється здобувачам, які відвідали усі заняття з дисципліни, але не набрали середнього балу (3,00) за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю.

Здобувачі, які навчаються на одному курсі (однієї спеціальності), на підставі кількості балів, набраних з дисципліни, ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Конвертація традиційної оцінки з дисципліни та суми балів за шкалою ECTS

Оцінка за шкалою ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% здобувачів
B	Наступні 25% здобувачів
C	Наступні 30% здобувачів
D	Наступні 25% здобувачів
E	Наступні 10% здобувачів

10. Методичне забезпечення

- Робоча програма навчальної дисципліни
- Силабус
- Методичні розробки до практичних занять
- Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів вищої освіти
- Мультимедійні презентації
- Ситуаційні клінічні завдання
- Електронний банк тестових завдань за підрозділами з дисципліни
- Навчально-методична література

11. Питання для підготовки до поточного контролю

1. Етіологія та патогенез депресії.
2. Особливості ведення пацієнта із депресивним розладом у практиці сімейного лікаря.
3. Лікування, профілактика та довготривале спостереження за пацієнтом із депресією.
4. Етіологія та патогенез психозу.
5. Особливості ведення пацієнта із психозом у практиці сімейного лікаря.
6. Лікування, профілактика та довготривале спостереження за пацієнтом з психозом.
7. Етіологія та патогенез епілепсії.
8. Особливості ведення пацієнта із епілепсією у практиці сімейного лікаря.
9. Лікування, профілактика та довготривале спостереження за пацієнтом з епілепсією.
10. Етіологія та патогенез дитячих та підліткових психічних та поведінкових розладів.
11. Лікування, профілактика та довготривале спостереження за пацієнтами із дитячими та підлітковими психічними та поведінковими розладами.
12. Особливості ведення пацієнта за пацієнтами із дитячими та підлітковими психічними та поведінковими розладами у практиці сімейного лікаря
13. Етіологія та патогенез деменції.
14. Особливості ведення пацієнта із деменцією у практиці сімейного лікаря.
15. Лікування, профілактика та довготривале спостереження за пацієнтом із деменцією
16. Етіологія та патогенез розладів, пов'язаних зі вживанням психоактивних речовин
17. Особливості ведення пацієнта із розладами, пов'язаними зі вживанням психоактивних речовин у практиці сімейного лікаря
18. Лікування, профілактика та довготривале спостереження за пацієнтом із розладами, пов'язаними зі вживанням психоактивних речовин
19. Етіологія та патогенез виникнення епізодів самоушкодження/суїциду
20. Особливості ведення пацієнта із епізодом самоушкодження/суїциду у практиці сімейного лікаря
21. Лікування, профілактика та довготривале спостереження за пацієнтом із епізодом

- самоушкодження/суїциду.
22. Етіологія та патогенез інших важливих скарг на стан психічного здоров'я
 23. Особливості ведення пацієнта із іншими важливими скаргами на стан психічного здоров'я у практиці сімейного лікаря
 24. Лікування, профілактика та довготривале спостереження за пацієнтом із іншими важливими скаргами на стан психічного здоров'я.

12. Рекомендована література

Основна:

1. Керівництво mhGAP для психічних, неврологічних розладів і вживання речовин в рівні неспеціалізованої охорони здоров'я. Версія 2.0, 2020 <https://i-cbt.org.ua/wp-content/uploads/2020/06/МН-GAP-керівництво.pdf>
2. Психогенні психічні розлади / Л.О. Герасименко, А.М. Скрипніков, Р.І. Ісаков: навчально-методичний посібник -К.: ВСВ «Медицина», 2021.-208 с.
3. Global burden of disease 2019: mental disorders – level 2 cause [website]. Seattle: Institute for Health Metrics and Evaluations; 2021 (http://www.healthdata.org/results/gbd_summaries/2019/mental-disorders-level-2-cause, accessed 25 October 2023).
4. Intersectoral global action plan on epilepsy and other neurological disorders 2022–2031. Geneva: World Health Organization; 2023 (<https://iris.who.int/handle/10665/371495>).
5. Update of the Mental Health Gap Action Programme (mhGAP) guidelines for mental, neurological and substance use disorders, 2015. Geneva: World Health Organization; 2015
6. WHO handbook for guideline development, 2nd edition. Geneva: World Health Organization; 2014

Додаткова:

1. mhGAP: Mental Health Gap Action Programme: scaling up care for mental, neurological and substance use disorders. Geneva: World Health Organization; 2008
2. mhGAP intervention guide for mental, neurological and substance use disorders in non-specialized health settings: mental health Gap Action Programme (mhGAP). Geneva: World Health Organization; 2010
3. mhGAP intervention guide for mental, neurological and substance use disorders in non-specialized health settings: mental health Gap Action Programme (mhGAP), version 2.0. Geneva: World Health Organization; 2016
4. The selection and use of essential medicines 2023: web annex A: World Health Organization model list of essential medicines: 23rd list. Geneva: World Health Organization; 2023

13. Електронні інформаційні ресурси

1. <https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/372458/WHO-EURO-2023-36362-36362-68615-ukr.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
2. <https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/334239/WHO-EURO-2020-37299-37299-55107-ukr.pdf>
3. <https://www.who.int/publications/i/item/9789241549790>
4. <https://academy.nszu.gov.ua/course/view.php?id=183>